יח: הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

כי אין נבללים מאי הוי הא תנן לא בלל בשר. ואם תאמר מכל מקום כיון דלכתחילה מצוה לנטול צריך להכניס מנחה שיטולה להיבלל [1] וי"ל כיון דהאי גברא לקרבן גדול מיכוון היה לו להכניס בכלי אחד משום דתנן בפרק המנחות והנסכים (לקמן דף קג:) שאם נדר בכלי אחד לא יכול בשני כלים ואם הכניס פסול הילכך אי לא הוה בילה מעכבת היה לו להכניס בכלי אחד [2]: **ואמר** ר' זירא כל הראוי לבילה כו'. וא"ת מנא ליה לר' זירא הא ליימא לא בלל כהן אלא זר כמו בלא יצק ושמא קיים ליה דלא כתיבא עיכובא בבלילה ואם תאמר והא [3] תנא הא קרא דכתיבא בלילה במנחת מחבת ומרחשת ומאפה תנור (ויקרא ז) ובנסכים (במדבר ז) אמר ר' יוסי לומר דלא מיסתמיכי קרא דליכתוב בסוף דוכתא ובללא בשמן בלשון לוי [4] וכל שאינו ראוי לבילה בילה מעכבת בו וא"ת מנליה דליבעי ראוי לבילה מאחר דבילה לא מעכבא וי"ל סברא בעלמא הוא כיון דכתב רחמנא בילה דנבעי לכל הפחות ראוי לבילה וכן לגבי קריאה דחליצה דפ' מצות חליצה (יבמות דף קד:) וגם קריאה דביכורים כתרגם המוכר את הספינה (ב"מ דף פח:) ובמכות (דף יח:) דבכל הנהו מייתי דרבי זירא מכל בפרק קמא דקידושין (דף כה.) קשיא טפי דבעי כל בשרו ראוי לביאת מים אפילו בית הפתרים מנלן הא כיון דכתיב בשרו דמה בשרו מאבראי וא"כ אפילו ראוי לא ניבעי וי"ל משום דכתיב כל בשרו [5] (מ"מ) אהני למימר דבעינן ראוי א"כ לכתחילה ניבעי דמילה כמו בבילה וקריאה וי"ל שאני הכא דכתיב בשרו דמשמע מאבראי ואילו כתב בהדיא ורחץ מאבראי וא"ת בפ' נגמר הדין (סנהדרין ד' מה:) דאמר שמואל נקעה יד העדים פטור דבעינן קרא דכתיב ומסיק תנאי היא ואיכא למ"ד מייב נימא הראוי לבילה כו' וי"ל דהתם אין סברא לפוטרו בשביל כך ואם תאמר בנדרים בפרק נערה המאורסה (דף עג.) דבעי חרס מהו שיפר לאשמו כו' ומספקינן ליה אי בעיא ראוי לשמיעה כדרבי זירא אי לא אמאי מספקינא ליה וי"ל משום דהילמא הא דכתב רחמנא ושמע אורחא דמילתא נקט שאין ראוי להפר אלא ע"י שמיעה: **שריבה בפתיתין.** סבר לה כמ"ד בפרק אלו מנחות (לקמן דף עט:) שקופל אחד לשנים ושנים לארבעה ולא כמ"ד מחזיר [6] לטולמן שנאמר המקריב אותו כו': **מודה בעבודה יש לו חלק.** הכא נקט מודה בעבודה משמע אפילו ת"ח אלא שהוא רשע ובפרק הזהב והלחמים (חולין דף קנ.) אמרינן דאין נותנין מתנה לכהן עם הארץ שנאמר לתת מנת למחזיקים בתורת ה' ולא קאמר לכהן שאינו מודה מדכתיב מחזיקים ושמא יש לחלק דהתם בתרומות ומעשרות שאדם נותן לכל כהן שרוצה והכא בקרבן המתחלק לכל בית אב של אותו היום וסלקא דעתך שכולן שוין משום לכל בני אהרן תהיה אים כאחיו קמ"ל קרא דבעינן מודה בעבודה: **מנין** לרבות ט"ו עבודות. הכא לא מצינו הלכה דרבי שמעון לטעמיה דלא חשיב לה עבודה בסוף פרק קמא דזבחים (דף יח:) משום דאיפסר לבעלה ומיהו קשה דאמרי' אמר המקריב אותו כו' דמשמע דבכל עבודות איכא